

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4453/2021
23.09.2021. године
Београд

Врховни касациони суд у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Старјина, Марине Милановић, Гордане Цакула и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Мирјана Недељков, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Привредни суд у Панчеву, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Зрењанину, ради накнаде штете због повреде права на суђење у разумном року, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гжрр 115/21 од 31.03.2021. године, у седници одржаној 23.09.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Зрењанину Гжрр 115/21 од 31.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Зрењанину Гжрр 115/21 од 31.03.2021. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Зрењанину Прр1 187/20 од 21.12.2020. године, ставом првим изреке, тужена је обавезана да тужиоцу на име накнаде материјалне штете због повреде права на суђење у разумном року исплати износ неисплаћеног потраживања у поступку стечаја пред Привредним судом у Панчеву Ст. 299/2011 од 28.679,23 динара, као и да му на име трошкова парничног поступка исплати 6.000,00 динара са законском затезном каматом од извршности до исплате. Ставом другим изреке, одбијен је тужбени захтев у делу у ком је тражено да се обавезе тужена да тужиоцу на досуђени износ главнице од 28.679,23 динара, плати законску затезну камату од 18.11.2009. године до исплате.

Решењем Вишег суда у Зрењанину Гжрр 115/21 од 31.03.2021. године, ставом првим изреке, одбијена је жалба тужиоца и потврђено је решење о трошковима поступка садржано у првостепеној пресуди. Ставом другим изреке, одбијен је захтев тужиоца за досуду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажног решења донетог у другом степену тужилац је благовремено изјавио ревизију, због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се ревизија сматра изузетно дозвољеном (члан 404. ЗПП).

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку - ЗПП („Службени гласник РС“, бр. 72/11, 49/13-УС, 74/13-УС, 55/14, 87/18 и 18/20), ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Врховни касациони суд је нашао да нису испуњени услови за одлучивање о ревизији тужиоца као изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. ЗПП, јер разлози ревизије не указују на потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Трошкови поступка су регулисани процесним законом. Они представљају споредно потраживање, које не чини главни захтев и различити су за сваки случај посебно, па не могу бити предмет оцене права на изјављивање ревизије у смислу уједначавања судске праксе.

На основу изнетог, применом члана 404. став 1. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 413. Закона о парничном поступку, Врховни касациони суд је оценио да ревизија није дозвољена.

Чланом 420. став 1. ЗПП, прописано је да странке могу да изјаве ревизију против решења другостепеног суда којим је поступак правноснажно окончан, док је ставом 2. истог члана Закона, прописано да ревизија против решења из става 1. овог члана није дозвољена у споровима у којима не би била дозвољена ревизија против правноснажне пресуде. Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, то се на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима само вредност главног захтева, док се према ставу 2. истог члана Закона, не узимају у обзир камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка ако не чине главни захтев.

Имајући у виду да је у конкретном случају ревизија изјављена против решења којим је правноснажно одлучено о трошковима поступка, који не представљају главни захтев, већ споредно потраживање, то ревизија тужиоца није дозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. у вези члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић